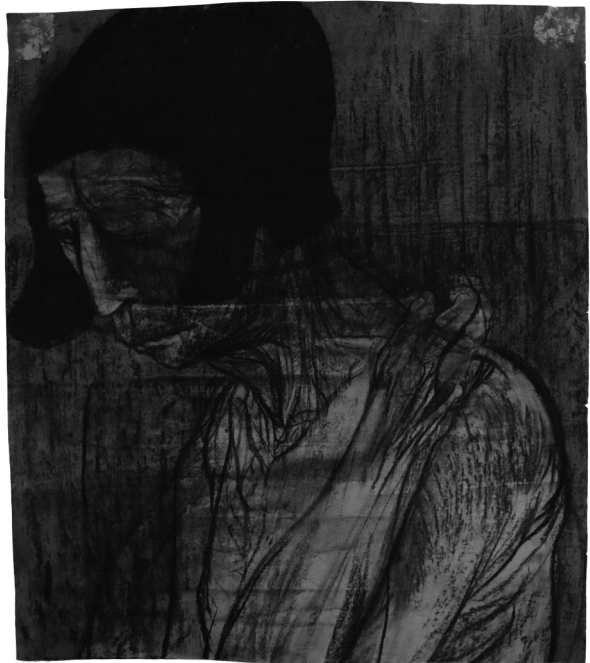

A LEGFONTOSABB

Ma próbáltam írni a legfontosabbról –
a gyárkémények mögött lemenő
hatalmas napról.
Egy egész nemzet bűneiről.
A kerti madár kifordult nyakáról,
rutinmozdulatáról civakodáskor.
De teljesen lekötött
Jelena Svarc sora, hogy a szív
apró homokzsák, belülről öklözött.*

TÁVOLSÁGI VISZONYLATOK

58 Jó, hogy vannak vonatok.
Jól bejáratott utaskísérőkkel.
Zöld és bíborszín szerelvények.

Elutazhat rajtuk
valahova, barátom, valahova.
Hogy ne kelljen gondolni enni-
és tennivalókra. A fekvőkocsiban
hátat fordíthat mindenkinek.
Az esős állomás kofájának,
az örökéletűség papjának.

Ha nincs jegye,
a talpfák kátránybűzét szagolhatja
a hortenzia- és fehérliliom-
ágyások mellől. Ágyában fekve
a mozdony túlkölését,
az olajszállító tartálykocsik
bagolyhuhogását hallgathatja.

Igazán elutazhatna valahova.

LEVELEK SZAPPHÓNAK

59

Leveleket írok. Neked.
Amiről fél éjszaka beszélünk.
Múlnak az évek.
Idegszálak tűbe fűzve.
De senki nem hozható vissza.

Kiabálhatsz, amennyit akarsz.
Leverheted a mécseszt.
Odvas fának vetheted hátad,
és kivárhatsz.
Mennyi ég és levegő!
Mégis légszomjad van.

Benső esőd mindent eláztatott –
lábad ruhád aljához tapad,

csupasz lábak vékony erekkel.

AZ EMBER, AKI NINCS TÖBBÉ

60 Mint neutronbomba-robbanás után
megtapogatom magad –
ott, ahol az ő emléke van.
A HÉV zaja a fakó függöny mögül,
a szomszéd házórző csaholása
márciustól februárig,
embergyűlölő korunk hangjai,
kiemelve kanalad, tányérod,
a szappan, a csapvíz nem kevésbé
nyilvánvaló jelentéktelenségét,
igaz, még levegő is van,
hogy ne fulladj, szívni.

De az ember nincs többé.
Monogramos köpenye üres.
Bárkit belebújthatatsz,
de az úrt nem téveszted meg.

Szilágyi Mihály fordításai

*A hivatkozott sor Jelena Svarc (1948–2010) orosz költő Szív című verséből való. (A ford.)

